

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

P7_TA(2014)0122

Warunki wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu za wynagrodzeniem i bez wynagrodzenia, wolontariacie lub pracy w charakterze au pair *I**

Rezolucja ustawodawcza Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2014 r. w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu za wynagrodzeniem i bez wynagrodzenia, wolontariacie lub pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona) (COM(2013)0151 – C7-0080/2013 – 2013/0081(COD))

(Zwykła procedura legislacyjna – przekształcenie)

(2017/C 285/38)

Parlament Europejski,

- uwzględniając wniosek Komisji przedstawiony Parlamentowi Europejskiemu i Radzie (COM(2013)0151),
 - uwzględniając art. 294 ust. 2 oraz art. 79 ust. 2 lit. a) i b) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którymi Komisja przedstawiła wniosek Parlamentowi (C7-0080/2013),
 - uwzględniając art. 294 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
 - uwzględniając uzasadnioną opinię przedstawioną – na mocy protokołu nr 2 w sprawie stosowania zasad pomocniczości i proporcjonalności – przez parlament Grecji, w której stwierdzono, że projekt aktu ustawodawczego nie jest zgodny z zasadą pomocniczości,
 - uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 18 września 2013 r. ⁽¹⁾,
 - uwzględniając opinię Komitetu Regionów z dnia 28 listopada 2013 r. ⁽²⁾,
 - uwzględniając porozumienie międzyinstytucjonalne z dnia 28 listopada 2001 r. w sprawie bardziej uporządkowanego wykorzystania techniki przekształcania aktów prawnych ⁽³⁾,
 - uwzględniając pismo Komisji Prawnej z dnia 20 września 2013 r. skierowane do Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych zgodnie z art. 87 ust. 3 Regulaminu,
 - uwzględniając art. 87 i 55 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych i Komisji Prawnej (A7-0377/2013),
- A. mając na uwadze, że konsultacyjna grupa robocza złożona z odpowiednich służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji stwierdziła, że omawiany wniosek nie zawiera żadnych zmian merytorycznych innych, niż te określone jako takie we wniosku, oraz że w odniesieniu do kodyfikacji niezmienionych przepisów istniejących tekstów z tymi poprawkami, wniosek ogranicza się do ich prostej kodyfikacji bez zmian merytorycznych,
1. przyjmuje poniższe stanowisko w pierwszym czytaniu, biorąc pod uwagę zalecenia konsultacyjnej grupy roboczej służb prawnych Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji;
 2. zwraca się do Komisji o ponowne przekazanie mu sprawy, jeśli uzna ona za stosowne wprowadzić znaczące zmiany do swojego wniosku lub zastąpić go innym tekstem;
 3. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji, a także parlamentom narodowym.

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ Dz.U. C 114 z 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ Dz.U. C 77 z 28.3.2002, s. 1.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

P7_TC1-COD(2013)0081

Stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 25 lutego 2014 r. w celu przyjęcia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/.../UE w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych, odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu za wynagrodzeniem i bez wynagrodzenia, wolontariacie lub pracy w charakterze au pair (wersja przekształcona)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 79 ust. 2 lit. a) i b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów ⁽²⁾,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Do dyrektywy Rady 2004/114/WE ⁽⁴⁾ oraz dyrektywy Rady 2005/71/WE ⁽⁵⁾ wprowadzonych ma być szereg zmian. Dla zachowania przejrzystości dyrektywy te należy przekształcić.
- (2) Niniejsza dyrektywa powinna stanowić odpowiedź na potrzebę wskazaną w sprawozdaniach z wdrażania tych dwóch dyrektyw ⁽⁶⁾ w celu zaradzenia wykrytym słabościom, **zapewnienia przejrzystości i pewności prawa** oraz stworzenia spójnych ram prawnych dla różnych grup osób przybywających do Unii z państw trzecich. Powinna ona w związku z tym uprościć i zrationalizować istniejące przepisy dotyczące różnych grup w ramach jednego instrumentu. Mimo iż grupy objęte zakresem niniejszej dyrektywy różnią się między sobą, mają one również szereg wspólnych cech, dzięki czemu możliwe jest objęcie ich wspólnymi ramami prawnymi na poziomie Unii. **[Popr. 1]**
- (3) Niniejsza dyrektywa powinna przyczynić się do realizacji celu programu sztokholmskiego, jakim jest zbliżanie przepisów krajowych dotyczących warunków wjazdu oraz pobytu obywateli państw trzecich. Imigracja spoza Unii jest jednym ze źródeł napływu wysoko wykwalifikowanych osób, a zapotrzebowanie rośnie zwłaszcza na studentów i naukowców. Tworząc kluczowy atut Unii – kapitał ludzki – odgrywają oni ważną rolę w zapewnianiu inteligentnego, trwałego wzrostu gospodarczego, sprzyjającego włączeniu społecznemu, a tym samym przyczyniają się do realizacji celów strategii Europa 2020.
- (4) Niedociągnięcia uwidocznione w sprawozdaniach z wdrażania obu dyrektyw dotyczą przede wszystkim warunków przyjmowania, praw, gwarancji proceduralnych, dostępu studentów do rynku pracy w czasie studiów, przepisów dotyczących mobilności wewnętrznej oraz braku harmonizacji, jako że objęcie przepisami niektórych grup, takich jak wolontariusze, uczniowie i stażyści niepobierający wynagrodzenia pozostawiono do decyzji państwom członkowskim. Prowadzone następnie szersze konsultacje unaocznily także konieczność zapewnienia naukowcom i studentom lepszych możliwości poszukiwania pracy, a pracownikom au-pair i stażystom pobierającym wynagrodzenie, którzy nie podlegają przepisom obecnych instrumentów – lepszej ochrony.

⁽¹⁾ Dz.U. C 341 z 21.11.2013, s. 50.

⁽²⁾ Dz.U. C 114 z 15.4.2014, s. 42.

⁽³⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 25 lutego 2014 r.

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie (Dz.U. L 375 z 23.12.2004, s. 12).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2005/71/WE z dnia 12 października 2005 r. w sprawie szczególnej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań naukowych (Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 15).

⁽⁶⁾ COM(2011)0587 i COM(2011)0901.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (5) W celu stopniowego ustanowienia przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, Traktat przewiduje środki, które należy przyjąć w dziedzinach azylu, imigracji i ochrony praw obywateli państw trzecich.
- (6) Celem niniejszej dyrektywy powinien być także rozwój kontaktów międzyludzkich i mobilności, które są ważnymi elementami polityki zewnętrznej Unii, zwłaszcza wobec państw objętych europejską polityką sąsiedztwa lub strategicznych partnerów Unii. Powinna ona umożliwić lepszy wkład w globalne podejście do kwestii migracji i mobilności oraz towarzyszące mu partnerstwa na rzecz mobilności, które oferują konkretne ramy dla dialogu i współpracy między państwami członkowskimi i państwami trzecimi, w tym ułatwiają i organizują legalną migrację.
- (7) Migracja w celach określonych w niniejszej dyrektywie powinna wspierać powstawanie oraz zdobywanie wiedzy i umiejętności. Jest to korzystne zarówno dla zainteresowanych migrantów i ich kraju pochodzenia, jak i przyjmującego państwa członkowskiego ~~oraz pomaga wspierać lepsze wzajemne zrozumienie między kulturami,~~ **a jednocześnie wzmocnia więzi kulturowe i wzbogaca różnorodność kulturową.** [Popr. 3]
- (8) Niniejsza dyrektywa powinna promować Unię jako atrakcyjne miejsce dla badań i innowacji oraz zwiększać jej szanse w globalnej rywalizacji o talenty **i w ten sposób prowadzić do poprawy ogólnej konkurencyjności i wskaźników wzrostu Unii, a jednocześnie tworzyć miejsca pracy w większej mierze przyczyniające się do wzrostu PKB.** Otwarcie się Unii na obywateli państw trzecich, którzy mogą zostać przyjęci w celu prowadzenia badań wpisuje się także w inicjatywę przewodnią „Unia innowacji”. Stworzenie otwartego rynku pracy dla naukowców unijnych i naukowców z państw trzecich zostało także potwierdzone jako zasadniczy cel europejskiej przestrzeni badawczej, jednolitej przestrzeni, w której naukowcy, wiedza naukowa i technologie podlegają swobodnej wymianie. [Popr. 4]
- (9) Przyjmowanie naukowców powinno zostać ułatwione w drodze procedury przyjmowania, która byłaby niezależna od stosunku prawnego łączącego ich z przyjmującą instytucją badawczą i poprzez zaniechanie wymagania od nich poza dokumentem pobytowym lub wizą długoterminową dodatkowo zezwolenia na pracę. Ta procedura powinna opierać się na współpracy pomiędzy instytucjami badawczymi a organami imigracyjnymi w państwach członkowskich. Powinna ona przyznawać tym pierwszym kluczową rolę w procedurze przyjmowania, mając na celu ułatwienie i przyspieszenie wjazdu oraz pobytu naukowców z państw trzecich w Unii, zachowując jednocześnie uprawnienia państw członkowskich w zakresie polityki imigracyjnej. Instytucje badawcze zatwierdzone wcześniej przez państwa członkowskie muszą być w stanie podpisać z obywatelem państwa trzeciego umowę o przyjęciu w celu realizacji projektu badawczego. Państwa członkowskie powinny wydać zezwolenie na podstawie umowy o przyjęciu, jeśli spełnione będą warunki wjazdu i pobytu.
- (10) Ponieważ wysiłek, jaki należy włożyć, aby osiągnąć cel, jakim jest inwestowanie 3 % PKB w badania, dotyczy głównie sektora prywatnego, który musi w tym celu pozyskać w nadchodzących latach większą liczbę naukowców, instytucje badawcze, które mogą zostać zatwierdzone na mocy niniejszej dyrektywy, powinny należeć do sektora publicznego lub prywatnego.
- (11) W celu uczynienia Unii bardziej atrakcyjną dla naukowców **i studentów** będących obywatelami państw trzecich, członkowie rodziny naukowca **i studenta**, zdefiniowani w dyrektywie Rady 2003/86/WE⁽¹⁾ powinni być przyjmowani wraz z nimi. Powinni zostać oni objęci przepisami dotyczącymi mobilności wewnątrzunijnej i mieć dostęp do rynku pracy. [Popr. 5]
- (12) W stosownych przypadkach należy zachęcać państwa członkowskie do traktowania doktorantów jak naukowców.
- (13) Wprowadzenie w życie niniejszej dyrektywy nie powinno prowadzić do drenażu mózgow z krajów wschodzących lub krajów rozwijających się. Należy przedsięwziąć wspólnie z ich krajami pochodzenia środki wspomagające reintegrację naukowców w ich krajach pochodzenia, w celu określenia wszechstronnej polityki migracyjnej.
- (14) W celu promowania Europy jako całości jako światowego centrum doskonałości w zakresie studiów wyższych i szkoleń, należy poprawić, **uprościć i ułatwić** warunki wjazdu i pobytu osób, które chcą przybyć do Unii w tych celach. Jest to zgodne z celami planu modernizacji europejskich systemów szkolnictwa wyższego⁽²⁾, zwłaszcza w kontekście umiędzynarodowienia europejskiego szkolnictwa wyższego. W zakres takich działań wchodzi zbliżanie odnośnych przepisów krajowych państw członkowskich **w kierunku przepisów korzystniejszych dla obywateli państw trzecich.** [Popr. 6]

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/86/WE z dnia 22 września 2003 r. w sprawie prawa do łączenia rodzin (Dz.U. L 251 z 3.10.2003, s. 12).

⁽²⁾ COM(2011)0567.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (15) Rozszerzenie i pogłębienie procesu bolońskiego zapoczątkowane deklaracją bolońską⁽¹⁾ doprowadziło do stopniowej konwergencji systemów szkolnictwa wyższego w krajach objętych procesem, ale także poza nimi. Sytuacja ta wynika z faktu, iż władze krajowe wspierają mobilność studentów i nauczycieli akademickich, a instytucje szkolnictwa wyższego uwzględniają ją w swoich programach. Fakt ten powinien znaleźć odzwierciedlenie w usprawnionych przepisach dotyczących wewnątrzunijnej mobilności studentów. Uczynienie europejskiego szkolnictwa wyższego atrakcyjnym i konkurencyjnym jest jednym z celów deklaracji bolońskiej. W wyniku procesu bolońskiego powstał europejski obszar szkolnictwa wyższego. Ujednoczenie europejskiego sektora szkolnictwa wyższego uczyniło studiowanie w Europie bardziej atrakcyjnym dla studentów będących obywatelami państw trzecich. **Udział licznych państw trzecich w procesie bolońskim, a także w unijnych programach na rzecz mobilności studentów wymaga zharmonizowanych i uproszczonych przepisów dotyczących mobilności dla obywateli tych państw.** [Popr. 7]
- (16) Państwa członkowskie powinny, zgodnie z ich przepisami krajowymi, określić czas trwania i inne warunki dotyczące kursów przygotowawczych dla studentów objętych niniejszą dyrektywą.
- (17) Dowód przyjęcia studenta do instytucji szkolnictwa wyższego może stanowić między innymi list lub zaświadczenie potwierdzające wpisanie takiej osoby na listę studentów.
- (18) Przy ocenie dysponowania wystarczającymi środkami powinny być uwzględniane stypendia.
- (19) Państwa członkowskie mogły zdecydować, czy stosować dyrektywę 2004/114/WE do uczniów, wolontariuszy i stażystów niepobierających wynagrodzenia, obecnie jednak należy objąć te grupy zakresem niniejszej dyrektywy, aby ułatwić im wjazd i pobyt oraz zapewnić przestrzeganie ich praw. Niniejsza dyrektywa powinna także stosować się do pracowników au pair i stażystów pobierających wynagrodzenie, aby zapewnić im ochronę i przestrzeganie ich praw.
- (20) Stażyści pobierający wynagrodzenie, którzy przybywają do pracy w Unii w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, nie powinni podlegać niniejszej dyrektywie, jako że objęci są oni zakresem [dyrektywy 2013/xx/UE w sprawie przeniesień wewnątrz przedsiębiorstwa].
- (21) Jako że obecnie na poziomie Unii nie istnieją ramy prawne dotyczące pracowników au pair będących obywatelami państw trzecich, aby zapewnić im sprawiedliwe traktowanie, należy wprowadzić przepisy regulujące ich specyficzne potrzeby jako grupy szczególnie wrażliwej. Niniejsza dyrektywa powinna określać warunki, jakie muszą spełniać zarówno pracownicy au pair, jak i rodzina goszcząca, zwłaszcza jeśli chodzi o łączącą ich umowę, która powinna zawierać elementy takie jak określenie wysokości otrzymywanego kieszonkowego⁽²⁾.
- (22) Jeśli spełnione zostają ogólne i szczególne warunki przyjęcia, państwa członkowskie powinny w określonych terminach wydać zezwolenie, tj. wizę długoterminową lub dokument pobytowy, **czego nie należy opóźniać lub unieważniać z powodu dodatkowych wymogów.** Jeśli państwo członkowskie wydaje dokument pobytowy ważny jedynie na jego terytorium, a wszystkie warunki dotyczące przyjmowania określone w niniejszej dyrektywie zostają spełnione, państwo członkowskie powinno przyznać danemu obywatelowi państwa trzeciego wymagane wizy. [Popr. 8]
- (23) W zezwoleniu należy wskazać status danego obywatela państwa trzeciego oraz odnośne programy unijne obejmujące środki w zakresie mobilności. Państwa członkowskie mogą podać dodatkowe informacje w formie papierowej lub drogą elektroniczną, o ile nie stanowi to dodatkowych warunków.
- (24) Różne okresy ważności zezwoleń wydawanych na podstawie niniejszej dyrektywy powinny odzwierciedlać specyficzny charakter pobytu każdej z tych grup.
- (25) Państwa członkowskie ~~mogą pobierać od wnioskodawców opłaty za rozpatrywanie wniosków o wydanie zezwoleń~~ **powinny rozważyć zniesienie opłat za wjazd i pobyt obywateli państw trzecich do celów niniejszej dyrektywy. Jeżeli państwa członkowskie wymagają od obywateli państw trzecich uiszczenia opłat,** wysokość opłat powinna być proporcjonalna do celu pobytu **i nie powinna stanowić przeszkody w realizacji celów niniejszej dyrektywy.** [Popr. 9]
- (26) Prawa przyznawane obywatelom państw trzecich na podstawie niniejszej dyrektywy nie powinny zależeć od faktu, czy zezwolenie ma formę wizy długoterminowej czy dokumentu pobytowego.

⁽¹⁾ Wspólna deklaracja europejskich ministrów edukacji przyjęta w Bolonii w dniu 19 czerwca 1999 r.

⁽²⁾ Europejskie porozumienie o zatrudnianiu au pair Rady Europy, art. 8.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (27) Termin „przyjmowanie” obejmuje wjazd do państwa członkowskiego i pobyt w nim obywateli państw trzecich w celach określonych w niniejszej dyrektywie.
- (28) Odmowa przyjęcia danej osoby może nastąpić z należycie uzasadnionych powodów. W szczególności można odmówić przyjęcia danego obywatela państwa trzeciego, jeżeli, na podstawie oceny okoliczności, w indywidualnych przypadkach, państwo członkowskie uzna, że taki obywatel stanowi potencjalne zagrożenie dla porządku publicznego **lub** bezpieczeństwa publicznego ~~lub zdrowia publicznego~~. [Popr. 10]
- (29) W przypadku wątpliwości co do powodów złożenia wniosku o przyjęcie, państwa członkowskie powinny być uprawnione do żądania przedstawienia wszelkich dowodów niezbędnych do dokonania oceny jego spójności, w szczególności na podstawie kierunku studiów lub szkolenia, jakie wnioskodawca zamierza odbyć, w celu przeciwdziałania nadużywaniu i niewłaściwemu stosowaniu procedury określonej w niniejszej dyrektywie.
- (30) Władze krajowe powinny poinformować obywateli państw trzecich, którzy występują z wnioskiem o przyjęcie w państwach członkowskich na podstawie niniejszej dyrektywy, o decyzji w sprawie wniosku. Powinny uczynić to na piśmie tak szybko, jak to możliwe i najpóźniej w ciągu 60 dni, a w przypadku naukowców i studentów objętych programami unijnymi obejmującymi środki w zakresie mobilności — tak szybko, jak to możliwe i najpóźniej w ciągu 30 dni od dnia złożenia wniosku. **Państwa członkowskie powinny tak szybko, jak to możliwe poinformować wnioskodawcę o wszelkich dodatkowych informacjach, jakich potrzebują do rozpatrzenia wniosku. W przypadku gdy administracyjne odwołanie się od decyzji odmownej jest przewidziane prawem krajowym, władze krajowe powinny poinformować wnioskodawcę o decyzji w ciągu 30 dni od daty złożenia odwołania.** [Popr. 11]
- (31) Należy ułatwić wewnątrzunijną mobilność naukowców, studentów i stażystów pobierających wynagrodzenie będących obywatelami państw trzecich. W odniesieniu do naukowców niniejsza dyrektywa powinna udoskonalić przepisy dotyczące okresu, przez jaki zezwolenie przyznane przez pierwsze państwo członkowskie obejmuje pobyt w drugim państwie członkowskim bez konieczności sporządzania nowej umowy o przyjęciu. Należy poprawić sytuację studentów oraz nowej grupy, tj. stażystów pobierających wynagrodzenie, umożliwiając im pobyt w drugim państwie członkowskim przez okresy od trzech do sześciu miesięcy, o ile spełniają oni warunki ogólne określone w niniejszej dyrektywie. W odniesieniu do stażystów będących obywatelami państw trzecich przybywających do Unii jako osoby przeniesione wewnątrz przedsiębiorstwa, zastosowanie powinny mieć specjalne przepisy dotyczące mobilności wewnątrzunijnej odpowiadające charakterowi ich przeniesienia zgodnie z [dyrektywą 2013/xx/UE w sprawie przeniesień wewnątrz przedsiębiorstwa].
- (32) Unijne przepisy imigracyjne oraz programy unijne obejmujące środki w zakresie mobilności powinny lepiej się uzupełniać. Naukowcy i studenci **i wolontariusze** będący obywatelami państw trzecich ~~objęci takimi programami unijnymi~~ powinni być uprawnieni do przenoszenia się do **innych** państw członkowskich wskazanych na podstawie zezwolenia przyznanego przez pierwsze państwo członkowskie, ~~o ile pełna lista tych państw członkowskich jest znana przed wjazdem na terytorium Unii~~. Takie zezwolenie powinno umożliwić im mobilność bez konieczności dostarczania jakichkolwiek dodatkowych informacji ani dopełniania jakichkolwiek innych procedur składania wniosków. ~~Zachęca się państwa członkowskie, aby ułatwiały mobilność wewnątrzunijną wolontariuszom będącym obywatelami państw trzecich w przypadku gdy program wolontariatu obejmuje więcej niż jedno państwo członkowskie.~~ [Popr. 12]
- (33) W celu umożliwienia studentom będącym obywatelami państw trzecich lepszego pokrycia części kosztów studiów, należy zapewnić im **zwiększony pełen** dostęp do rynku pracy na warunkach określonych w niniejszej dyrektywie, ~~w wymiarze co najmniej 20 godzin tygodniowo~~. Zasada dostępu studentów do rynku pracy powinna być ~~zasadą~~ **ogólną**. Jednakże w wyjątkowych okolicznościach, państwa członkowskie powinny mieć możliwość uwzględnienia sytuacji na ich krajowych rynkach pracy, nie może to jednak oznaczać całkowitego pozbawienia prawa do pracy **stosowana jako zasada ogólna**. [Popr. 13]
- (34) W ramach działań mających zapewnić wykwalifikowaną siłę roboczą w przyszłości **oraz aby uszanować i docenić pracę i ogólny wkład studentów kończących studia w Unii**, państwa członkowskie powinny umożliwić **tych** studentom ~~kończącym studia w Unii~~ pozostanie na ich terytorium przez 12 miesięcy od dnia upływu ważności pierwotnego zezwolenia w celu rozpoznania możliwości zatrudnienia lub założenia działalności.. Powinny one także umożliwić to samo naukowcom, którzy zakończyli realizację swojego projektu badawczego, zdefiniowanego w umowie o przyjęciu. Nie powinno to oznaczać automatycznego prawa dostępu do rynku pracy lub założenia działalności. Mogą oni zostać wezwani do dostarczenia dowodów zgodnie z art. 24. [Popr. 14]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (35) Przepisy niniejszej dyrektywy nie naruszają kompetencji państw członkowskich do regulowania limitów obywateli państw trzecich przyjmowanych w celu wykonywania pracy.
- (36) Aby uczynić Unię bardziej atrakcyjną dla naukowców, studentów, uczniów, stażystów, wolontariuszy i pracowników au pair będących obywatelami państw trzecich, ważne jest, aby zapewnić im sprawiedliwe traktowanie zgodnie z art. 79 Traktatu. Grupy te mają prawo do bycia traktowanym na równi z obywatelami przyjmującego państwa członkowskiego na mocy dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE⁽¹⁾. W przypadku naukowców będących obywatelami państw trzecich, oprócz praw przyznanych na podstawie dyrektywy 2011/98/UE, należy utrzymać bardziej korzystne prawa do bycia traktowanym na równi z obywatelami przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do działań zabezpieczenia społecznego, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽²⁾. Obecnie ta ostatnia stanowi, że państwa członkowskie mogą ograniczyć zasadę równego traktowania w odniesieniu do działań zabezpieczenia społecznego, w tym świadczeń rodzinnych, a ta możliwość ograniczenia może mieć wpływ na naukowców. Ponadto, niezależnie od faktu, czy prawo Unii lub przepisy krajowe przyjmującego państwa członkowskiego zapewniają **studentom**, uczniom, wolontariuszom, stażystom niepobierającym wynagrodzenia i pracownikom au pair będącym obywatelami państw trzecich dostęp do rynku pracy, powinni oni mieć prawo do bycia traktowanym na równi z obywatelami przyjmującego państwa członkowskiego w zakresie dostępu do towarów i usług oraz korzystania z towarów i usług dostępnych ogółowi społeczeństwa. **[Popr. 15]**
- (37) Niniejsza dyrektywa nie powinna mieć żadnego wpływu na stosowanie rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002⁽³⁾.
- (38) Niniejsza dyrektywa respektuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych przez Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, o której mowa w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej.
- (39) Państwa członkowskie powinny wprowadzić w życie przepisy niniejszej dyrektywy bez dyskryminacji ze względu na płeć, rasę, kolor skóry, pochodzenie etniczne lub społeczne, cechy genetyczne, język, religię lub światopogląd, opinie polityczne lub wszelkie inne opinie, przynależność do mniejszości narodowej, majątek, urodzenie, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną.
- (40) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji dotyczącą dokumentów wyjaśniających z dnia 28 września 2011 r. państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o środkach transpozycji, jednego lub więcej dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy ustawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (41) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, jakim jest określenie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w celu prowadzenia badań, odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub za wynagrodzeniem, wolontariacie lub pracy w charakterze au pair, nie może być osiągnięty w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na rozmiary lub skutki możliwe jest lepsze jego osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule, niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (42) Każde państwo członkowskie powinno zapewnić publiczne udostępnianie, zwłaszcza przez internet, możliwie najpełniejszego zestawu regularnie aktualizowanych informacji na temat instytucji badawczych zatwierdzonych na podstawie niniejszej dyrektywy, z którymi naukowcy mogliby zawrzeć umowę o przyjęciu, oraz na temat warunków i procedur dotyczących wjazdu i pobytu na jego terytorium w celu prowadzenia badań, przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy, a także informacji dotyczących instytucji określonych w niniejszej dyrektywie, kierunków studiów, na które przyjmowani są obywatele państw trzecich oraz warunków i procedur wjazdu i pobytu na terytorium tego państwa w tych celach.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/98/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie procedury jednego wniosku o jedno zezwolenie dla obywateli państw trzecich na pobyt i pracę na terytorium państwa członkowskiego oraz w sprawie wspólnego zbioru praw dla pracowników z państw trzecich przebywających legalnie w państwie członkowskim (Dz.U. L 343 z 23.12.2011, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie parlamentu europejskiego i rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego Tekst mający znaczenie dla EOG i dla Szwajcarii (Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiające jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz.U. L 157 z 15.6.2002, s. 1).

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- (42a) **Każde państwo członkowskie ma obowiązek poinformować obywateli państwa trzeciego o przepisach mających zastosowanie do ich indywidualnego przypadku, aby zapewnić przejrzystość i pewność prawa, a tym samym zachęcić ich do przyjazdu do Unii. Wszelkie informacje istotne dla procedury, w tym ogólną dokumentację dotyczącą studiów, programów wymiany lub programów badawczych, jak również szczegółowe informacje o prawach i obowiązkach wnioskodawcy należy zatem przekazywać w sposób łatwo dostępny i zrozumiały dla obywateli państw trzecich. [Popr. 16]**
- (43) [Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu nr 21 w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, i bez uszczerbku dla art. 4 tego Protokołu, powyższe państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie są nią związane ani jej nie stosują.]
- (44) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszej dyrektywy i nie jest nią związana ani jej nie stosuje.
- (45) Zobowiązanie do transpozycji niniejszej dyrektywy do prawa krajowego powinno ograniczać się do tych przepisów, które stanowią zasadniczą zmianę w porównaniu z wcześniejszymi dyrektywami. Zobowiązanie do transpozycji przepisów, które nie uległy zmianie, wynika z wcześniejszych dyrektyw.
- (46) Niniejsza dyrektywa nie powinna naruszać zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów transpozycji do prawa krajowego i rozpoczęcia stosowania dyrektyw określonych w załączniku I część B,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1 Przedmiot

Niniejsza dyrektywa określa:

- a) warunki wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich na terytorium państw członkowskich na okres przekraczający 90 dni w celu prowadzenia badań, odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu za wynagrodzeniem i bez wynagrodzenia, wolontariacie lub pracy w charakterze au pair;
- b) warunki wjazdu i pobytu przez okres przekraczający 90 dni studentów i stażystów pobierających wynagrodzenie będących obywatelami państw trzecich w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie, które jako pierwsze przyznaje danemu obywatelowi państwa trzeciego zezwolenie na podstawie niniejszej dyrektywy;
- c) warunki wjazdu i pobytu naukowców będących obywatelami państw trzecich w państwach członkowskich innych niż państwo członkowskie, które jako pierwsze przyznaje danemu obywatelowi państwa trzeciego zezwolenie na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2 Zakres

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do obywateli państw trzecich, którzy występują z wnioskiem o przyjęcie na terytorium państwa członkowskiego w celu prowadzenia badań, odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu za wynagrodzeniem lub bez wynagrodzenia, wolontariacie lub pracy w charakterze au pair.
2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do obywateli państw trzecich:
 - a) przebywających w państwie członkowskim w związku z ubieganiem się o status uchodźcy lub w ramach uzupełniających form ochrony lub programów ochrony czasowej;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- b) których wydalenie zostało zawieszono z przyczyn faktycznych lub prawnych;
- c) którzy są członkami rodzin obywateli Unii, którzy skorzystali ze swobody przepływu osób w obrębie Unii;
- d) korzystających w państwie członkowskim ze statusu rezydenta długoterminowego zgodnie z dyrektywą Rady 2003/109/WE⁽¹⁾ oraz korzystających ze swojego prawa do zamieszkiwania w innym państwie członkowskim w celu podjęcia studiów lub odbycia szkolenia zawodowego;
- e) uznawanych zgodnie z przepisami krajowymi zainteresowanego państwa członkowskiego za osoby prowadzące działalność na własny rachunek;
- f) którzy – podobnie jak członkowie ich rodzin i bez względu na obywatelstwo – na mocy umów między Unią a jej państwami członkowskimi albo między Unią a państwami trzecimi mają prawo do swobodnego przemieszczania się na równi z obywatelami Unii;
- g) którzy przybywają do Unii jako stażyści w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na mocy [dyrektywy 2013/xx/UE w sprawie przeniesień wewnątrz przedsiębiorstwa].

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszej dyrektywy:

- a) „obywatel państwa trzeciego” oznacza osobę niebędącą obywatelem Unii w rozumieniu art. 20 ust. 1 Traktatu;
- b) „naukowiec” oznacza obywatela państwa trzeciego posiadającego stosowne kwalifikacje uzyskane w ramach kształcenia na poziomie wyższym umożliwiające mu dostęp do programów doktoranckich, wybieranego przez instytucję badawczą w celu realizacji projektu badawczego, do którego wyżej wymienione kwalifikacje są zwykle wymagane;
- c) „student” oznacza obywatela państwa trzeciego przyjętego do instytucji szkolnictwa wyższego i przyjętego na terytorium państwa członkowskiego w celu odbywania studiów w pełnym wymiarze, traktowanych jako jego główne zajęcie, prowadzących do uzyskania uznawanych przez to państwo członkowskie kwalifikacji w ramach kształcenia na poziomie wyższym, w tym dyplomów, świadectw lub stopni doktora w instytucjach szkolnictwa wyższego, co może obejmować kursy przygotowawcze przed podjęciem takich studiów zgodnie z prawodawstwem krajowym tego państwa członkowskiego;
- d) „uczeń” oznacza obywatela państwa trzeciego przyjętego na terytorium państwa członkowskiego w celu uczestnictwa w uznanym programie kształcenia średniego w ramach programu wymiany prowadzonego przez organizację uznaną w tym celu przez to państwo członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną;
- e) „stażysta niepobierający wynagrodzenia” oznacza obywatela państwa trzeciego przyjętego na terytorium państwa członkowskiego na czas trwania szkolenia bez wynagrodzenia, zgodnie z przepisami krajowymi danego państwa członkowskiego;
- f) „stażysta pobierający wynagrodzenie” oznacza obywatela państwa trzeciego przyjętego na terytorium państwa członkowskiego na czas trwania szkolenia, za które otrzymuje on wynagrodzenie zgodnie z przepisami krajowymi danego państwa członkowskiego;
- g) „wolontariusz” oznacza obywatela państwa trzeciego przyjętego na terytorium państwa członkowskiego w celu uczestnictwa w uznanym programie wolontariatu;
- ga) **„jednostka organizująca wolontariat” oznacza organizację odpowiedzialną za program wolontariatu, do której przydzielony został obywatel państwa trzeciego. Takie organizacje i grupy są niezależne i samorządne, podobnie jak inne podmioty nienastawione na zysk, na przykład organy publiczne. Działają w sferze publicznej, a ich działalność, przynajmniej częściowo, ma na celu przyczynianie się do dobra publicznego⁽²⁾; [Popr. 17]**
- h) „program wolontariatu” oznacza program działań w ramach praktycznej solidarności, oparty na programie uznanym przez dane państwo członkowskie lub Unię, **bezinteresownie** realizujący cele leżące w interesie ogólnym; [Popr. 18]

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2003/109/WE z dnia 25 listopada 2003 r. dotycząca statusu obywateli państw trzecich będących rezydentami długoterminowymi (Dz.U. L 16 z 23.1.2004, s. 44).

⁽²⁾ **Komunikat Komisji w sprawie promowania roli organizacji wolontariackich i fundacji w Europie, COM(1997)0241.**

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- i) „pracownik au pair” oznacza obywatela państwa trzeciego czasowo przyjmowanego przez rodzinę na terytorium państwa członkowskiego w zamian za wykonywanie lekkich prac domowych oraz opiekę nad dziećmi w celu podniesienia umiejętności językowych i poszerzenia wiedzy o państwie przyjmującym;
- j) „badania” oznaczają pracę twórczą prowadzoną w sposób systematyczny w celu zwiększenia zasobu wiedzy, w tym wiedzy o człowieku, kulturze i społeczeństwie, a także użycie tego zasobu wiedzy do znajdowania nowych zastosowań;
- k) „instytucja badawcza” oznacza jakąkolwiek instytucję publiczną lub prywatną, która prowadzi badania i która została zatwierdzona do celów niniejszej dyrektywy przez państwo członkowskie zgodnie z jego przepisami lub praktyką administracyjną;
- l) „instytucja oświatowa” oznacza publiczną lub prywatną instytucję uznaną przez przyjmujące państwo członkowskie lub której kierunki studiów są uznawane zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną na podstawie przejrzystych kryteriów w celach określonych w niniejszej dyrektywie;
- la) **„jednostka przyjmująca” oznacza instytucję oświatową, instytucję badawczą, przedsiębiorstwo lub instytucję szkolenia zawodowego, organizację zajmującą się wymianą młodzieży szkolnej lub organizację odpowiedzialną za program wolontariatu, do której przydzielony został obywatel kraju trzeciego, bez względu na formę prawną tej jednostki ustanowionej zgodnie z prawem krajowym na terytorium danego państwa członkowskiego; [Popr. 20]**
- lb) **„rodzina goszcząca” oznacza rodzinę przyjmującą pracownika au pair na czas określony i dzielącą z pracownikiem codzienne życie rodzinne na terytorium danego państwa członkowskiego na podstawie umowy zawartej między rodziną goszczącą a pracownikiem au pair; [Popr. 21]**
- m) „wynagrodzenie” oznacza płatność, w jakiegokolwiek formie, otrzymywaną w zamian za wykonane usługi i uznawaną na mocy przepisów krajowych lub ustalonej praktyki za konstytutywny element stosunku pracy;
- n) „zatrudnienie” oznacza wykonywanie działalności obejmującej ~~wszelkie formy~~ **formę** pracy, ~~regulowane~~ **regulowaną** na mocy prawa krajowego lub **zgodnie z mającym zastosowanie układem zbiorowym lub na mocy** ustalonej praktyki, na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem i nadzorem; [Popr. 22]
- na) **„pracodawca” oznacza osobę fizyczną lub osobę prawną, dla której lub pod której kierunkiem lub nadzorem podejmowane jest zatrudnienie; [Popr. 23]**
- nb) **„członkowie rodziny” oznaczają obywateli państw trzecich zgodnie z definicją zawartą w art. 4 dyrektywy 2003/86/WE; [Popr. 24]**
- o) „pierwsze państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, które jako pierwsze przyznaje obywatelowi państwa trzeciego zezwolenie na mocy niniejszej dyrektywy;
- p) „drugie państwo członkowskie” oznacza każde państwo członkowskie niebędące pierwszym państwem członkowskim;
- q) „programy unijne obejmujące środki w zakresie mobilności” oznaczają finansowane przez Unię programy promujące mobilność obywateli państw trzecich przybywających do Unii;
- r) „zezwolenie” oznacza dokument pobytowy wydany przez organy państwa członkowskiego, pozwalający obywatelowi państwa trzeciego na legalny pobyt na terytorium tego państwa, zgodnie z przepisami art. 1 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1030/2002, lub wizę długoterminową;
- s) „wiza długoterminowa” oznacza zezwolenie wydane przez państwo członkowskie zgodnie z art. 18 konwencji z Schengen lub wydane zgodnie z przepisami krajowymi państwa członkowskiego, które nie w pełni wdraża dorobek Schengen.

Artykuł 4

Korzystniejsze przepisy

1. Niniejsza dyrektywa nie narusza korzystniejszych przepisów:
 - a) dwustronnych lub wielostronnych umów zawartych między Unią lub Unią i jej państwami członkowskimi a jednym lub kilkoma państwami trzecimi;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

b) dwustronnych lub wielostronnych umów zawartych między jednym lub kilkoma państwami członkowskimi a jednym lub kilkoma państwami trzecimi.

2. Niniejsza dyrektywa nie narusza prawa państw członkowskich do przyjęcia lub utrzymania przepisów bardziej korzystnych dla osób, których dotyczy, w odniesieniu do art. 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 i 34~~29~~, zwłaszcza w kontekście partnerstw na rzecz mobilności. [Popr. 25]

ROZDZIAŁ II PRZYJMOWANIE

Artykuł 5

Zasada

1. Przyjęcie obywatela państwa trzeciego na mocy niniejszej dyrektywy następuje po weryfikacji dokumentów potwierdzających, że osoba ta spełnia warunki ogólne określone w art. 6 oraz warunki szczególne określone w jednym z art. 7-14 odnoszącym się do odpowiedniej kategorii.

2. Jeśli wnioskodawca spełnia wszystkie warunki ogólne i szczególne dotyczące przyjęcia, uprawniony jest on do otrzymania wizy długoterminowej lub dokumentu pobytowego. Jeśli państwo członkowskie wydaje dokumenty pobytowe ważne jedynie na jego terytorium, a nie gdzie indziej, a wszystkie warunki przyjęcia określone w niniejszej dyrektywie są spełnione, dane państwo członkowskie wydaje obywatelowi państwa trzeciego wymaganą wizę.

Artykuł 6

Warunki ogólne

Obywatel państwa trzeciego, który występuje z wnioskiem o przyjęcie w celach określonych w niniejszej dyrektywie spełnia następujące warunki:

- a) przedstawił ważny dokument podróży określony w przepisach krajowych; państwa członkowskie mogą wymagać, aby okres ważności dokumentu podróży obejmował co najmniej okres planowanego pobytu;
- b) jeśli, zgodnie z prawem krajowym przyjmującego państwa członkowskiego, osoba ta jest małoletnia, przedstawił zgodę rodziców na planowany pobyt lub równoważny dokument;
- c) posiada ubezpieczenie zdrowotne obejmujące wszystkie rodzaje ryzyka zwyczajowo objęte ubezpieczeniem w przypadku obywateli danego państwa członkowskiego;
- d) ~~nie jest uznany za osobę stanowiącą zagrożenie~~ **stanowi zagrożenia** dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego; [Popr. 26]
- e) przedstawił na żądanie państwa członkowskiego dowód wniesienia opłaty za rozpatrzenie wniosku zgodnie z art. 31;
- f) przedstawił dowody wymagane przez państwo członkowskie wskazujące, że w czasie swojego pobytu będzie posiadać wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania, szkolenia i podróży powrotnej, bez uszczerbku dla indywidualnego badania każdego przypadku. **Przedstawienie takich dowodów nie jest konieczne, jeśli obywatel państwa trzeciego może udowodnić, że otrzymuje grant lub stypendium, jeśli otrzymał od rodziny goszczącej zobowiązanie do wsparcia lub wiążącą ofertę pracy lub jeśli organizacja zajmująca się wymianą młodzieży szkolnej lub program wolontariatu przyjmują odpowiedzialność za utrzymanie ucznia lub wolontariusza przez cały okres jego pobytu w danym państwie członkowskim.** [Popr. 27]

Artykuł 7

Szczególne warunki dotyczące naukowców

1. Poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 6, obywatel państwa trzeciego, który występuje z wnioskiem o przyjęcie w celu prowadzenia badań dokonuje następujących czynności:

- a) przedkłada umowę o przyjęciu podpisaną z instytucją badawczą zgodnie z art. 9 ust. 1 i art. 9 ust. 2;

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- b) w stosownych przypadkach przedkłada oświadczenie o odpowiedzialności finansowej wydane przez instytucję badawczą zgodnie z art. 9 ust. 3.
2. Państwa członkowskie mogą sprawdzić podstawę zawarcia umowy o przyjęciu oraz jej warunki.
3. O ile wynik weryfikacji, o których mowa w ust. 1 i 2, jest pozytywny, naukowcy przyjmowani są na terytorium danego państwa członkowskiego w celu realizacji umowy o przyjęciu.
4. Wnioski obywateli państw trzecich pragnących prowadzić badania w Unii są rozpatrywane i badane, gdy dany obywatel państwa trzeciego przebywa poza terytorium państwa członkowskiego, do którego chce zostać przyjęty.
5. Państwa członkowskie ~~mogą przyjąć~~ **rozpatrują** zgodnie ze swoimi przepisami krajowymi, wniosek złożony w czasie, gdy dany obywatel państwa trzeciego ~~przebywa~~ już ~~przebywa~~ na ich terytorium. **[Popr. 28]**
6. Państwa członkowskie określają, czy wnioski o wydanie zezwolenia mają być składane przez naukowca czy przez zainteresowaną instytucję badawczą.

Artykuł 8

Zatwierdzenie instytucji badawczych

1. Każda instytucja badawcza zamierzająca przyjąć naukowca w ramach procedury przyjmowania określonej w niniejszej dyrektywie zostaje wcześniej zatwierdzona w tym celu przez dane państwo członkowskie.
2. Zatwierdzenie instytucji badawczej następuje zgodnie z procedurami określonymi w prawie krajowym lub w praktyce administracyjnej państw członkowskich. Wnioski o zatwierdzenie zarówno instytucji publicznych, jak i prywatnych składane są zgodnie z tymi procedurami oraz w oparciu, odpowiednio, o ich zadania statutowe lub cele spółki, a także na podstawie dowodu prowadzenia przez nie badań.

Zatwierdzenie instytucji badawczej jest ważne przez okres przynajmniej pięciu lat. W wyjątkowych przypadkach państwa członkowskie mogą udzielić zatwierdzenia na krótszy okres.

3. Państwa członkowskie mogą wymagać, zgodnie z przepisami krajowymi, pisemnego zobowiązania się instytucji badawczej do zwrotu kosztów związanych z pobytem i powrotem naukowca, pokrytych ze środków publicznych, w przypadkach jego nielegalnego pobytu na terytorium danego państwa członkowskiego. Odpowiedzialność finansowa instytucji badawczej wygasa najpóźniej 6 miesięcy po wygaśnięciu umowy o przyjęciu.
4. Państwa członkowskie mogą zastrzec, że w terminie dwóch miesięcy od daty wygaśnięcia danej umowy o przyjęciu zatwierdzona instytucja dostarczy właściwym organom wyznaczonym do tego celu przez państwo członkowskie potwierdzenie, że wykonano prace w ramach wszystkich projektów, w odniesieniu do których podpisano umowę o przyjęciu zgodnie z art. 9.
5. Właściwe organy w każdym z państw członkowskich publikują i aktualizują listę instytucji badawczych zatwierdzonych do celów niniejszej dyrektywy każdorazowo, gdy w liście takiej wprowadzane są zmiany.
6. Państwo członkowskie może, niezależnie od innych środków, odmówić przedłużenia lub zdecydować o cofnięciu zatwierdzenia instytucji badawczej, która przestała spełniać warunki określone w ust. 2, 3 i 4 lub w przypadkach gdy zatwierdzenie uzyskano w sposób oszukańczy lub jeśli instytucja badawcza podpisała umowę o przyjęciu z obywatelem państwa trzeciego w sposób oszukańczy lub bez dochowania należytej staranności. Jeśli odmówiono zatwierdzenia lub je cofnięto, można zabronić danej instytucji ponownego ubiegania się o zatwierdzenie przed upływem pięciu lat od daty publikacji decyzji w sprawie cofnięcia zatwierdzenia lub odmowy jego przedłużenia.
7. Państwa członkowskie mogą określić w swoich przepisach krajowych skutki cofnięcia zatwierdzenia lub odmowy przedłużenia zatwierdzenia dla istniejących umów o przyjęciu zawartych zgodnie z art. 9, a także skutki odnoszące się do dokumentów pobytowych danych naukowców.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Artykuł 9

Umowa o przyjęciu

1. Instytucja badawcza chcąc przyjąć naukowca podpisuje z nim umowę o przyjęciu, o ile zostaną spełnione warunki określone w art. 6 i 7.

Umowa o przyjęciu zawiera co najmniej następujące elementy:

- a) nazwę i cel projektu badawczego;
- b) zobowiązanie naukowca do zrealizowania projektu badawczego;
- c) potwierdzenie instytucji, że zobowiązuje się ona przyjąć naukowca, aby mógł on zrealizować projekt badawczy;
- d) datę rozpoczęcia i zakończenia projektu badawczego;
- e) informacje na temat stosunku prawnego łączącego instytucję badawczą i naukowca;
- f) informacje na temat warunków pracy naukowca.

2. Instytucja badawcza może podpisać umowę o przyjęciu wyłącznie wtedy, gdy spełnione są następujące warunki:

- a) projekt badawczy został zaakceptowany przez właściwe organy instytucji po sprawdzeniu następujących elementów:
 - i) celu i czasu trwania badań oraz faktu dysponowania odpowiednimi środkami finansowymi na ich przeprowadzenie;
 - ii) kwalifikacji naukowca w świetle celów badań, potwierdzonych uwierzytelnionym odpisem poświadczenia jego kwalifikacji uzyskanych w ramach kształcenia na poziomie wyższym zgodnie z art. 2 lit. b).

3. Po podpisaniu umowy o przyjęciu instytucja badawcza może zostać zobowiązana zgodnie z przepisami krajowymi do wydania naukowcowi indywidualnego oświadczenia o tym, że przyjęła ona na siebie odpowiedzialność finansową za koszty określone w art. 8 ust. 3.

4. Umowa o przyjęciu wygasa automatycznie w przypadku gdy naukowiec nie zostaje przyjęty lub w przypadku wygaśnięcia stosunku prawnego pomiędzy naukowcem a instytucją badawczą.

5. Instytucje badawcze informują niezwłocznie organy wyznaczone do tego celu przez państwa członkowskie o wszystkich zdarzeniach mogących stanowić przeszkodę dla wykonania umowy o przyjęciu.

Artykuł 10

Szczególne warunki dotyczące studentów

1. Poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 6, obywatel państwa trzeciego, składający wniosek o przyjęcie w celu odbywania studiów spełnia następujące warunki:

- a) przedstawił dowód, że został przyjęty przez instytucję szkolnictwa wyższego w celu odbycia studiów;
- b) przedstawił na żądanie państwa członkowskiego dowód wniesienia opłat pobieranych przez instytucję;
- c) przedstawił na żądanie państwa członkowskiego dowód wystarczającej znajomości języka, w którym będzie odbywał studia.

2. Studenci, którzy w wyniku wpisania na listę studentów danej instytucji są automatycznie objęci ubezpieczeniem zdrowotnym obejmującym wszystkie rodzaje ryzyka zwyczajowo objęte ubezpieczeniem w przypadku obywateli danego państwa członkowskiego, uznawani są za spełniających warunek określony w art. 6 ust. 1 lit. c).

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Artykuł 11

Szczególne warunki dotyczące uczniów

1. Poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 6, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o przyjęcie w ramach programu wymiany młodzieży szkolnej spełnia następujące warunki:
- osiągnął wiek minimalny, ale nie przekroczył wieku maksymalnego określonego przez dane państwo członkowskie;
 - przedstawił dowód przyjęcia do instytucji kształcenia średniego;
 - przedstawił dowód uczestnictwa w uznanym programie wymiany młodzieży szkolnej prowadzonym przez organizację uznaną w tym celu przez dane państwo członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną;
 - przedstawił dowód, że organizacja wymiany młodzieży szkolnej przyjmuje za niego odpowiedzialność przez cały okres jego obecności na terytorium danego państwa członkowskiego, w szczególności w zakresie utrzymania, nauki, opieki zdrowotnej i kosztów podróży powrotnej;
 - podczas swojego pobytu zamieszkuje u rodziny spełniającej warunki określone przez dane państwo członkowskie i wybranej zgodnie z zasadami programu wymiany młodzieży szkolnej, w której uczeń uczestniczy.
2. ~~Państwa członkowskie mogą ograniczyć przyjmowanie uczniów uczestniczących w programach wymiany do obywateli państw trzecich, które oferują takie same możliwości ich obywatelom. [Popr. 29]~~

Artykuł 12

Szczególne warunki dotyczące stażystów **niepobierających wynagrodzenia i pobierających wynagrodzenie** [Popr. 30]

1. Poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 6, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o przyjęcie jako stażysta pobierający lub niepobierający wynagrodzenia spełnia następujące warunki:
- ~~podpisał umowę~~ **przedstawił dowód podpisania umowy** w sprawie stażu **lub umowy o pracę, zatwierdzonej**, o ile to konieczne, przez właściwy organ danego państwa członkowskiego zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną, ~~dotyczącą~~ **dotyczącej** odbycia stażu w przedsiębiorstwie sektora publicznego lub prywatnego lub w instytucji szkolenia zawodowego uznanej przez państwo członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną; [Popr. 31]
 - ~~udowodnił, jeśli wymaga tego państwo członkowskie, że posiada wcześniej zdobyte odpowiednie wykształcenie lub kwalifikacje lub doświadczenie zawodowe, aby skorzystać z doświadczenia, jakie oferuje staż; [Popr. 32]~~
 - ukończył, jeśli wymaga tego państwo członkowskie, kurs językowy w podstawowym zakresie umożliwiającym nabycie wiedzy koniecznej do odbycia stażu.

W umowie, o której mowa w lit. a), opisany jest program szkoleń, określony czas jego trwania, warunki nadzorowania stażysty w wykonywaniu tego programu, jego godziny pracy, stosunek prawny łączący go z jednostką przyjmującą oraz, w przypadku gdy stażysta otrzymuje wynagrodzenie – przyznawane mu wynagrodzenie.

2. Państwa członkowskie mogą zażądać, aby jednostka przyjmująca zadeklarowała, że obywatel państwa trzeciego nie zapelnia wakat.

Artykuł 13

Szczególne warunki dotyczące wolontariuszy

Poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 6, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o przyjęcie w ramach programu wolontariatu spełnia następujące warunki:

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

- a) przedstawił umowę z organizacją odpowiedzialną w danym państwie członkowskim za program **/projekt** wolontariatu, w którym uczestniczy, ~~wraz z opisem~~ **zawierającą następujące informacje: nazwę, cel oraz datę rozpoczęcia i zakończenia projektu wolontariatu, opis** zadań **wolontariusza**, warunków nadzorowania wykonywania tych zadań, ~~swoich~~ godzin pracy, dostępnych środków na pokrycie kosztów podróży, utrzymania i zakwaterowania oraz kieszonkowego w czasie swojego pobytu oraz, w odpowiednim przypadku, szkoleń, jakie przejdzie w ramach pomocy w wykonaniu swoich zadań; **[Popr. 33]**
- b) przedstawił dowód, że organizacja odpowiedzialna za program wolontariatu, w którym uczestniczy, opłaciła ubezpieczenie od odpowiedzialności cywilnej;
- c) oraz, jeśli przyjmujące państwo członkowskie wyraźnie tego wymaga, ukończył podstawowy kurs wprowadzający do języka, historii oraz instytucji politycznych i społecznych tego państwa członkowskiego.

Artykuł 14

Szczególne warunki dotyczące pracowników au pair

Poza warunkami ogólnymi określonymi w art. 6, obywatel państwa trzeciego składający wniosek o przyjęcie w celu pracy jako pracownik au pair spełnia następujące warunki:

- a) ma co najmniej 17 ale nie więcej niż 30 lat lub, w indywidualnie uzasadnionych przypadkach – ponad 30 lat;
- b) przedstawił dowód, że rodzina goszcząca przyjmuje za niego odpowiedzialność przez cały okres jego obecności na terytorium danego państwa członkowskiego, w szczególności w zakresie utrzymania, zakwaterowania, opieki zdrowotnej, ~~macierzyństwa~~ i następstw nieszczęśliwych wypadków; **[Popr. 34]**
- c) przedstawił umowę zawartą przez pracownika au pair i rodzinę goszczącą, w której określone są jego prawa i obowiązki, w tym wymogi dotyczące kieszonkowego oraz odpowiednie ustalenia **dotyczące godzin przeznaczonych na umożliwiający mu uczęszczanie na zajęcia oraz udział w codziennych obowiązkach rodzinnych, ze wskazaniem maksymalnej liczby godzin dziennie, które może on przeznaczyć na wypełnianie takich obowiązków, w tym przyznanie mu co najmniej jednego pełnego dnia wolnego na tydzień oraz możliwości uczęszczania na zajęcia.** **[Popr. 35]**

ROZDZIAŁ III

ZEZWOLENIA I OKRES POBYTU

Artykuł 15

Zezwolenia

Wizy długoterminowe i dokumenty pobytowe opatrzone są tytułem „naukowiec”, „student”, „wolontariusz”, „uczeń”, „stażysta pobierający wynagrodzenie”, „stażysta niepobierający wynagrodzenia” lub „pracownik au pair”. W przypadku naukowców i studentów będących obywatelami państw trzecich przybywających do Unii w ramach konkretnego programu unijnego obejmującego środki w zakresie mobilności w zezwoleniu wskazuje się odnośny program.

Po wydaniu zezwolenia i przyznaniu wizy jednostka przyjmująca zostaje zarejestrowana w systemie akredytacji w celu uproszczenia procedur składania wniosków w przyszłości. [Popr. 36]

Artykuł 16

Okres pobytu

1. Państwa członkowskie wydają naukowcom zezwolenie na okres nie krótszy niż rok i przedłużają jego ważność, jeśli warunki określone w art. 6, 7 i 9 są nadal spełnione. Jeśli projekt badawczy jest zaplanowany na okres krótszy niż rok, zezwolenie jest wydawane na czas trwania projektu.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

2. Państwa członkowskie wydają studentom zezwolenie ~~na~~, **które powinno obejmować** okres nie krótszy niż rok i ~~przedłużają~~ **lub, jeżeli czas trwania studiów przekracza rok, na cały okres studiów, i w stosownych przypadkach przedłużają bezpłatnie** jego ważność, jeśli warunki określone w art. 6 i 10 są nadal spełnione. ~~Jeśli studia mają trwać krócej niż rok, zezwolenie jest wydawane na czas ich trwania.~~ [Popr. 37]

3. W przypadku uczniów i pracowników ~~au pair~~ państwa członkowskie wydają zezwolenie ~~na~~ **obejmujące cały** okres ~~maksymalnie~~ **trwania programu wymiany młodzieży szkolnej lub okres obowiązywania umowy między rodziną goszczącą a pracownikiem au pair, nieprzekraczający** jednego roku. [Popr. 38]

4. Okres ważności zezwolenia wydawanego stażystom odpowiada okresowi odbywania stażu lub nie przekracza roku. W wyjątkowych przypadkach okres ważności może zostać przedłużony, jednorazowo i w formie dokumentu pobytowego oraz wyłącznie na okres konieczny do uzyskania kwalifikacji zawodowych uznawanych przez państwo członkowskie zgodnie z jego przepisami krajowymi lub praktyką administracyjną, pod warunkiem, że posiadacz wciąż spełnia warunki określone w art. 6 i 12.

5. Zezwolenie wydawane wolontariuszom wydaje się wyłącznie na okres nieprzekraczający jednego roku. W wyjątkowych przypadkach, jeżeli okres trwania odnośnego programu jest dłuższy niż rok, okres ważności wymaganego zezwolenia może odpowiadać okresowi trwania programu.

6. W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają na wjazd i pobyt na podstawie wizy długoterminowej, dokument pobytowy wydawany jest przy okazji pierwszego przedłużenia pierwotnego pobytu. Jeśli okres ważności wizy długoterminowej jest krótszy niż dozwolony okres pobytu, wizę długoterminową zastępuje się dokumentem pobytowym bez dodatkowych formalności przed upływem terminu ważności wizy.

Artykuł 17

Informacje dodatkowe

Państwa członkowskie mogą podać **w formie papierowej** dodatkowe informacje dotyczące pobytu obywatela państwa trzeciego, takie jak – **zgodnie z art. 27 ust. 1 lit. a)** – pełna lista państw członkowskich, do ~~jakich~~ **których** naukowiec lub student, **zgodnie z jego własnym oświadczeniem**, zamierza się udać, ~~w formie papierowej~~ lub przechowywać takie dane w formie elektronicznej, jak przewidziano w art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1030/2002 oraz w pkt 16 lit. a) załącznika do tego rozporządzenia. [Popr. 39]

ROZDZIAŁ I

Powody odmowy, cofnięcia lub nieprzedłużenia ważności zezwoleń

Artykuł 18

Powody ~~odrzućcia wniosku~~ **odmowy udzielenia zezwolenia**

1. ~~Państwo członkowskie odrzuca wniosek~~ **Państwa członkowskie odmawiają udzielenia zezwolenia** w następujących przypadkach:

- a) warunki ogólne określone w art. 6 ~~oraz~~ **lub** odnośne warunki szczególne określone w art. 7 oraz art. 10 do 16 nie ~~zostaną~~ **zostały** spełnione;
- b) przedstawione dokumenty uzyskano w sposób oszukańczy, sfalszowano lub ingerowano w nie;
- c) ~~jednostka przyjmująca lub instytucja oświatowa została stworzona jedynie w celu ułatwienia wjazdu;~~
- d) ~~na jednostkę przyjmującą zostały nałożone zgodnie z przepisami krajowymi sankcje za pracę niezarejestrowaną lub nielegalne zatrudnienie lub jeśli nie wypełnia ona zobowiązań prawnych dotyczących zabezpieczenia społecznego lub podatków, które to zobowiązania określone są w prawie krajowym, zgłosiła wniosek o upadłość lub jest w inny sposób niewypłacalna;~~

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

e) ~~na rodzinę goszczącą lub, w stosownych przypadkach, organizację pośredniczącą w zatrudnianiu pracowników au pair zostały nałożone zgodnie z przepisami krajowymi sankcje za naruszenie warunków lub celów zatrudnienia pracowników au pair lub za nielegalne zatrudnienie.~~

2. ~~Państwa członkowskie mogą odrzucić wniosek jeśli wygląda na to, że w ciągu 12 miesięcy bezpośrednio poprzedzających datę złożenia wniosku, jednostka przyjmująca celowo zlikwidowała stanowiska, które próbuje obsadzić w drodze nowego wniosku.~~**odmówić udzielenia zezwolenia w następujących przypadkach:**

- a) **na jednostkę przyjmującą zostały nałożone zgodnie z przepisami krajowymi sankcje za pracę nierejestrowaną lub nielegalne zatrudnienie lub jeśli nie wypełnia ona zobowiązań prawnych dotyczących zabezpieczenia społecznego lub podatków, które to zobowiązania określone są w prawie krajowym, zgłosiła wniosek o upadłość lub jest w inny sposób niewypłacalna;**
- b) **na rodzinę goszczącą lub, w stosownych przypadkach, organizację pośredniczącą w zatrudnianiu pracowników au pair zostały nałożone zgodnie z przepisami krajowymi sankcje za naruszenie warunków lub celów zatrudnienia pracowników au pair lub za nielegalne zatrudnienie;**
- c) **jednostka przyjmująca lub instytucja oświatowa została stworzona jedynie w celu ułatwienia wjazdu. [Popr. 40]**

Artykuł 19

Powody cofnięcia **lub nieprzedłużenia ważności** zezwolenia

1. Państwa członkowskie wycofują **zezwolenie lub odmawiają przedłużenia ważności zezwolenia** w następujących przypadkach:

- a) **posiadacz nie spełnia warunków ogólnych określonych w art. 6 lub odnośnych warunków szczególnych określonych w art. 7, 10-14 lub 16;**
- a) b) zezwolenia i przedstawione dokumenty uzyskano w sposób oszukańczy, sfałszowano lub ingerowano w nie;
- b) obywatel państwa trzeciego przebywa na terytorium w celach innych niż te, dla których zostało wydane zezwolenie;
- e) **jednostka przyjmująca została stworzona jedynie w celu ułatwienia wjazdu;**

2. **Państwa członkowskie mogą wycofać zezwolenie lub odmówić przedłużenia jego ważności w następujących przypadkach:**

- da) **jednostka przyjmująca nie wypełnia zobowiązań prawnych dotyczących zabezpieczenia społecznego lub podatków, które to zobowiązania określone są w prawie krajowym, zgłosiła wniosek o upadłość lub jest w inny sposób niewypłacalna; w przypadku gdy ma to miejsce w okresie studiów, student powinien mieć odpowiednio dużo czasu na znalezienie równoważnego kierunku, aby mógł zakończyć swoje studia;**
- eb) **na rodzinę goszczącą lub, w stosownych przypadkach, organizację pośredniczącą w zatrudnianiu pracowników au pair jednostkę przyjmującą zostały nałożone zgodnie z przepisami krajowymi sankcje za naruszenie warunków lub celów zatrudnienia pracowników au pair lub za pracę nierejestrowaną lub nielegalne zatrudnienie lub jeśli nie wypełnia ona zobowiązań prawnych dotyczących zabezpieczenia społecznego lub podatków, które to zobowiązania określone są w prawie krajowym, zgłosiła wniosek o upadłość lub jest w inny sposób niewypłacalna;**
- c) **jednostka przyjmująca została stworzona jedynie w celu ułatwienia wjazdu;**
- d) **na rodzinę goszczącą lub, w stosownych przypadkach, organizację pośredniczącą w zatrudnianiu pracowników au pair zostały nałożone zgodnie z przepisami krajowymi sankcje za naruszenie warunków lub celów zatrudnienia pracowników au pair lub za nielegalne zatrudnienie;**
- e) **obywatel państwa trzeciego przebywa na terytorium w celach innych niż te, dla których zostało wydane zezwolenie;**
- f) **w przypadku studentów – ograniczenia czasowe dla dostępu do działalności zarobkowej na mocy art. 23 nie są przestrzegane; lub student nie czyni zadowalających postępów w przedmiotowych studiach zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub praktyką administracyjną**

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

g) w przypadku gdy studenci nie czynią zadowolających postępów w studiach zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub praktyką administracyjną. Państwa członkowskie, których to dotyczy, mogą wycofać zezwolenie lub odmówić jego przedłużenia na tej podstawie jedynie na mocy decyzji określającej szczegółowe powody, w oparciu o ocenę wydaną przez instytucję oświatową, z którą należy skonsultować się w sprawie postępów studenta, z wyjątkiem sytuacji, w której instytucja ta nie odpowie na wniosek o opinię w rozsądnym terminie;

2. Państwa członkowskie mogą wycofać zezwolenie ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne

h) gdy jest to podyktowane względami związanymi z porządkiem publicznym, bezpieczeństwem publicznym lub zdrowiem publicznym. Zastosowanie podstawy związanej z porządkiem publicznym lub bezpieczeństwem publicznym powinno opierać się wyłącznie na zachowaniu obywatela państwa trzeciego, którego to dotyczy. Względy dotyczące zdrowia publicznego opierają się na obiektywnej analizie faktycznego zagrożenia i nie są stosowane w sposób dyskryminujący w porównaniu z obywatelami danego państwa członkowskiego.

2a. W przypadku gdy państwo członkowskie wycofuje zezwolenie na podstawie ust. 2 lit a), b) lub c), obywatel państwa trzeciego ma prawo pozostać na terytorium państwa członkowskiego, jeżeli znajdzie inną jednostkę przyjmującą lub rodzinę goszczącą w celu ukończenia studiów lub badań bądź w innym celu, w związku z którym zostało wydane zezwolenie. [Popr. 41]

Artykuł 20

Powody nieprzedłużenia ważności zezwolenia

1. Państwa członkowskie mogą odmówić przedłużenia ważności zezwolenia w następujących przypadkach:

a) zezwolenie i przedstawione dokumenty uzyskano w sposób oszukańczy, sfalszowano lub ingerowano w nie;

b) okazuje się, że posiadacz nie spełnia już warunków ogólnych wjazdu i pobytu określonych w art. 6 ani jednoznacznych warunków szczególnych określonych w art. 7, 9 i 10;

e) w przypadku studentów — ograniczenia czasowe dla dostępu do działalności zarobkowej na mocy art. 23 nie są przestrzegane lub student nie czyni zadowolających postępów w przedmiotowych studiach zgodnie z ustawodawstwem krajowym lub praktyką administracyjną.

2. Państwa członkowskie mogą odmówić przedłużenia ważności zezwolenia ze względu na porządek publiczny, bezpieczeństwo publiczne lub zdrowie publiczne. [Popr. 42]

ROZDZIAŁ V

PRAWA

Artykuł 21

Równe traktowanie

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 12 ust. 2 lit. a) i b) dyrektywy 2011/98/UE naukowcy i studenci będący obywatelami państw trzecich mają prawo do bycia traktowanym na równi z obywatelami przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do edukacji, szkolenia zawodowego i działów zabezpieczenia społecznego, w tym świadczeń rodzinnych, określonych w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego. [Popr. 43]

2. Uczniowie Studenci, uczniowie, wolontariusze, stażyści nie pobierający wynagrodzenia i pracownicy au pair, niezależnie od faktu, czy mają oni prawo do wykonywania pracy zgodnie z prawem Unii lub prawem krajowym, mają prawo do równego traktowania w odniesieniu do dostępu do towarów i usług oraz korzystania z towarów i usług dostępnych ogółowi społeczeństwa, z wyjątkiem procedur uzyskiwania praw do lokali mieszkalnych przewidzianych w prawie krajowym. [Popr. 44]

2a. Obywatele państw trzecich objęci zakresem niniejszej dyrektywy i posiadający zezwolenie na wjazd i pobyt na terytorium danego państwa członkowskiego na podstawie wizy długoterminowej mają prawo do bycia traktowanymi na równi z obywatelami przyjmującego państwa członkowskiego w odniesieniu do praw, o których mowa w ust. 1 i 2 niniejszego artykułu. [Popr. 45]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Artykuł 22

Nauczanie przez naukowców

Naukowcy przyjęci na podstawie niniejszej dyrektywy mogą nauczać zgodnie z prawem krajowym. Państwa członkowskie mogą określić maksymalną liczbę godzin lub dni przeznaczonych na nauczanie.

Artykuł 23

Działalność zarobkowa studentów

1. Poza czasem studiów i z zastrzeżeniem przepisów i warunków mających zastosowanie do odpowiedniej działalności w przyjmującym państwie członkowskim, studenci mają prawo do podjęcia zatrudnienia i mogą być uprawnieni do prowadzenia działalności zarobkowej na własny rachunek. Może zostać uwzględniona sytuacja na rynku pracy w przyjmującym państwie członkowskim, **jednak nie w systematyczny sposób, który mógłby prowadzić do wykluczenia studentów z rynku pracy.** [Popr. 46]
2. W razie potrzeby, państwo członkowskie wydaje studentom lub pracodawcom uprzednie zezwolenia zgodnie z ustawodawstwem krajowym.
3. Każde państwo członkowskie określa maksymalną dozwoloną na taką działalność ilość godzin pracy na tydzień albo dni lub miesięcy na rok, w wymiarze nie mniejszym niż 20 godzin na tydzień albo ekwiwalent tego czasu wyrażony w dniach lub miesiącach na rok.
4. Państwa członkowskie mogą wymagać od studentów informowania, z wyprzedzeniem lub w inny sposób, organu wskazanego przez dane państwo członkowskie o podejmowaniu działalności zarobkowej. Pracodawcy studentów mogą również podlegać obowiązkowi informowania z wyprzedzeniem lub w inny sposób.

Artykuł 24

Poszukiwanie pracy i przedsiębiorczość naukowców i studentów

1. Po zakończeniu badań lub studiów w danym państwie członkowskim obywatele państw trzecich mają prawo pozostać na terytorium tego państwa członkowskiego przez okres ~~12~~ **osiemnastu** miesięcy w celu poszukiwania pracy lub założenia działalności gospodarczej, jeśli warunki określone w art. 6 lit. a) oraz c) do f) są nadal spełnione. Po upływie ~~3~~ **sześciu** miesięcy, lecz nie później niż ~~6~~ **dziwięć** miesięcy po zakończeniu badań lub studiów, obywatele państw trzecich mogą zostać wezwani do dostarczenia dowodów, że kontynuują poszukiwanie pracy lub są w trakcie zakładania działalności. Po upływie ~~6~~ **dziwięćciu** miesięcy mogą oni ponadto zostać wezwani do dostarczenia dowodów, że mają rzeczywistą szansę bycia zatrudnionym lub założenia działalności.
2. **Państwa członkowskie wydają zezwolenie w celach określonych w ust. 1 niniejszego artykułu obywatelom państw trzecich, których to dotyczy i, w odpowiednich przypadkach, członkom ich rodzin, zgodnie z obowiązującym prawem krajowym, pod warunkiem że spełnione zostały warunki określone w art. 6 lit. a) i c)–f).** [Popr. 47]

Artykuł 25

Członkowie rodziny naukowców **i studentów**

1. Na zasadzie odstępstwa od art. 3 ust. 1 i art. 8 dyrektywy 2003/86/WE, łączenie rodziny nie zależy od spełnienia przez posiadacza zezwolenia na pobyt w celu prowadzenia badań **lub studiowania** warunku dotyczącego racjonalnych perspektyw uzyskania prawa do stałego pobytu oraz minimalnego okresu pobytu.
2. Na zasadzie odstępstwa od art. 4 ust. 1 ostatni akapit i art. 7 ust. 2 dyrektywy 2003/86/WE warunki i środki dotyczące integracji, o których mowa w tych przepisach, mogą być stosowane jedynie wówczas gdy danym osobom umożliwiono łączenie rodziny.
3. Na zasadzie odstępstwa od art. 5 ust. 4 pierwszy akapit dyrektywy 2003/86/WE członkom rodziny udziela się zezwoleń, o ile spełnione są warunki łączenia rodziny, w ciągu 90 dni od daty złożenia wniosku, a w przypadku członków rodziny naukowców **i studentów** będących obywatelami państw trzecich, którzy objęci są odnośnymi programami Unii obejmującymi środki w zakresie mobilności – w ciągu 60 dni od daty złożenia pierwotnego wniosku.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

4. Na zasadzie odstępstwa od art. 13 ust. 2 i 3 dyrektywy 2003/86/WE okres ważności zezwolenia wydawanego członkom rodziny jest taki sam, jak zezwolenia wydane naukowcom **lub studentowi**, o ile pozwala na to okres ważności ich dokumentów podróży.

5. Na zasadzie odstępstwa od art. 14 ust. 2 zdanie drugie dyrektywy 2003/86/WE państwa członkowskie nie stosują żadnych ograniczeń czasowych w odniesieniu do dostępu do rynku pracy. [Popr. 48]

ROZDZIAŁ VI

MOBILNOŚĆ POMIĘDZY PAŃSTWAMI CZŁONKOWSKIMI

Artykuł 26

Prawo naukowców, studentów, **wolontariuszy** i stażystów ~~pobierających wynagrodzenie~~ do mobilności pomiędzy państwami członkowskimi

1. Obywatelowi państwa trzeciego, który został przyjęty jako naukowiec na podstawie niniejszej dyrektywy, zezwala się na prowadzenie części swoich badań w innym państwie członkowskim na warunkach określonych w niniejszym artykule.

Jeśli naukowiec przebywa w innym państwie członkowskim przez okres do sześciu miesięcy, badania mogą być prowadzone na podstawie umowy o przyjęciu zawartej w pierwszym państwie członkowskim, pod warunkiem że w drugim państwie członkowskim dysponuje on wystarczającymi środkami oraz że ~~nie jest on tam uznawany za zagrożenie~~ **stanowi tam zagrożenia** dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub zdrowia publicznego.

Jeśli pobyt naukowca w innym państwie członkowskim trwa dłużej niż sześć miesięcy, państwa członkowskie mogą wymagać nowej umowy o przyjęciu w celu prowadzenia badań w tym państwie członkowskim. Jeśli państwa członkowskie wymagają zezwolenia w celu skorzystania z prawa do mobilności, takie zezwolenia przyznawane są zgodnie z gwarancjami proceduralnymi wyszczególnionymi w art. ~~30~~**29**. Państwa członkowskie nie wymagają, by naukowiec opuścił ich terytorium w celu złożenia wniosków o wydanie zezwolenia.

2. Obywatelowi państwa trzeciego, który został przyjęty jako student, **wolontariusz** lub stażysta ~~pobierający wynagrodzenie~~ na podstawie niniejszej dyrektywy, zezwala się, przez okres powyżej trzech miesięcy ale nieprzekraczający sześciu miesięcy, na odbycie części swoich studiów/, stażu **lub pracy wolontariackiej** w innym państwie członkowskim, pod warunkiem, że przed przeniesieniem do tego państwa członkowskiego przedłoży on właściwemu organowi drugiego państwa członkowskiego, co następuje:

- a) ważny dokument podróży;
- b) dowód posiadania ubezpieczenia zdrowotnego obejmującego wszelkie rodzaje ryzyka zwyczajowo objęte ubezpieczeniem w przypadku obywateli danego państwa członkowskiego;
- c) dowód przyjęcia przez instytucję szkolnictwa wyższego lub szkoleniową **bądź wolontariacką** jednostkę przyjmującą;
- d) dowody wskazujące, że w czasie swojego pobytu będzie posiadać wystarczające środki na pokrycie kosztów utrzymania, studiów i podróży powrotnej.

3. Jeśli chodzi o przemieszczanie się studentów, **wolontariuszy** i stażystów z pierwszego państwa członkowskiego do drugiego, organy drugiego państwa członkowskiego informują organy pierwszego państwa członkowskiego o swojej decyzji. Zastosowanie mają procedury współpracy ustanowione w art. 32.

4. Obywatelowi państwa trzeciego, który został przyjęty jako student, można zezwolić na przeniesienie się do drugiego państwa członkowskiego na okres przekraczający sześć miesięcy na tych samych warunkach, co warunki mobilności dotyczące okresu powyżej trzech miesięcy ale nieprzekraczającego sześciu miesięcy. Jeśli państwa członkowskie wymagają złożenia nowego wniosku o zezwolenie w celu skorzystania z prawa do mobilności przez okres przekraczający sześć miesięcy, takie zezwolenia przyznawane są zgodnie z przepisami art. 29.

5. Państwa członkowskie nie wymagają, by student, **wolontariusz lub stażysta** opuścił ich terytorium w celu złożenia wniosków o wydanie zezwolenia na przemieszczanie się pomiędzy państwami członkowskimi. [Popr. 49]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Artykuł 27

Prawa naukowców, **wolontariuszy, stażystów niepobierających wynagrodzenia i stażystów pobierających wynagrodzenie oraz** studentów objętych programami Unii obejmującymi **przewidującymi** środki w zakresie mobilności

1. Obywatelom państw trzecich, którzy zostali przyjęci jako naukowcy, **wolontariusze, stażyści niepobierający wynagrodzenia** lub **stażyści pobierający wynagrodzenie albo** studenci na podstawie niniejszej dyrektywy i którzy objęci są programami Unii obejmującymi środki w zakresie mobilności, państwa członkowskie przyznają zezwolenie obejmujące cały okres pobytu w danym państwie członkowskim, o ile:

- a) pełna lista państw członkowskich, do jakich naukowiec, **wolontariusz** lub student **pobierający wynagrodzenie lub niepobierający wynagrodzenia, zgodnie z jego/jej własnym oświadczeniem**, zamierza się udać, jest znana przed wjazdem na terytorium pierwszego państwa członkowskiego;
 - b) w przypadku studentów – wnioskodawca jest w stanie przedstawić dowód przyjęcia do odpowiedniej instytucji szkolnictwa ~~wyższego~~ w celu odbycia studiów.
- ba) w przypadku wolontariuszy – wnioskodawca jest w stanie przedstawić dowód przyjęcia do odpowiedniej jednostki organizującej wolontariat lub do programu wolontariatu, np. programu wolontariatu europejskiego;**
- bb) w przypadku stażystów wnioskujący może przedstawić dowodów przyjęcia przez odpowiednią jednostkę przyjmującą.**

2. Zezwolenie przyznaje pierwsze państwo członkowskie, na którego terytorium przebywa naukowiec, **wolontariusz, stażysta niepobierający wynagrodzenia** lub **stażysta pobierający wynagrodzenie albo** student.

3. Jeśli pełna lista państw członkowskich nie jest znana przed wjazdem na terytorium pierwszego państwa członkowskiego:

- a) w przypadku naukowców – zastosowanie mają warunki określone w art. 26 dotyczące pobytów w innych państwach członkowskich przez okres nieprzekraczający sześciu miesięcy;
- b) w przypadku studentów **pobierających lub niepobierających wynagrodzenia i wolontariuszy** – zastosowanie mają warunki określone w art. 26 dotyczące pobytów w innych państwach członkowskich przez okres od trzech do sześciu miesięcy. **[Popr. 50]**

Artykuł 28

Pobyt członków rodziny w drugim państwie członkowskim

1. Jeżeli naukowiec przenosi się do drugiego państwa członkowskiego zgodnie z art. 26 i 27, oraz jego rodzina już istniała w pierwszym państwie członkowskim, członkom rodziny zezwala się na towarzyszenie mu lub dołączenie do niego.

2. Nie później niż w terminie jednego miesiąca od daty przybycia na terytorium drugiego państwa członkowskiego, zainteresowani członkowie rodziny lub naukowiec zgodnie z przepisami krajowymi występują do właściwych organów tego państwa członkowskiego z wnioskiem o wydanie dokumentu pobyтового umożliwiającego pobyt jako członek rodziny.

W przypadkach, gdy ważność dokumentu pobyтового wydanego członkom rodziny przez pierwsze państwo członkowskie upływa w trakcie tej procedury lub przestaje uprawniać posiadacza do legalnego pobytu na terytorium drugiego państwa członkowskiego, państwa członkowskie zezwalają tym osobom na pozostanie na swoim terytorium i, jeżeli to konieczne, wydają im w tym celu tymczasowe krajowe dokumenty pobytowe lub równoważne zezwolenia, na podstawie których wnioskodawcy mogą legalnie pozostawać na terytorium tych państw członkowskich wraz z naukowcem do czasu, gdy właściwe organy drugiego państwa członkowskiego podejmą decyzję w sprawie wniosku.

3. Drugie państwo członkowskie może zażądać od zainteresowanych członków rodziny, aby do wniosku o wydanie dokumentu pobyтового dołączyli:

- a) dokument pobytowy z pierwszego państwa członkowskiego oraz ważny dokument podróży lub ich uwierzytelnione odpisy, a także wizę, jeżeli jest wymagana;
- b) dowody potwierdzające, że przebywali jako członkowie rodziny naukowca w pierwszym państwie członkowskim;
- c) dowody potwierdzające, że posiadają w drugim państwie członkowskim ubezpieczenie zdrowotne obejmujące wszystkie rodzaje ryzyka lub że naukowiec zapewnia im takie ubezpieczenie.

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

4. Drugie państwo członkowskie może zażądać od naukowca przedstawienia dowodów, że:
 - a) ma zakwaterowanie uznawane za normalne dla porównywalnej rodziny w tym samym regionie i spełniające ogólne standardy w zakresie zdrowia i bezpieczeństwa danego państwa członkowskiego;
 - b) ma stabilne i regularne środki, które wystarczają na utrzymanie się oraz utrzymanie członków swojej rodziny, bez korzystania z systemu pomocy społecznej danego państwa członkowskiego.

Państwa członkowskie dokonują oceny tych środków pod kątem ich rodzaju i regularności ich wpływu, przy czym mogą wziąć pod uwagę poziom krajowego wynagrodzenia minimalnego, rent i emerytur, a także liczbę członków rodziny.

ROZDZIAŁ VII

PROCEDURA I PRZEJRZYSTOŚĆ

Artykuł 29

Gwarancje proceduralne i przejrzystość

1. Właściwe organy państw członkowskich podejmują decyzję w sprawie kompletnego wniosku o wydanie zezwolenia i powiadamiają wnioskodawcę na piśmie, zgodnie z procedurami powiadamiania ustanowionymi w prawie krajowym danego państwa członkowskiego, najwcześniej jak to możliwe, a najpóźniej w ciągu ~~60~~ **30** dni od daty złożenia wniosku. **W przypadku gdy w prawie krajowym przewidziano możliwość odwołania się przed organem administracyjnym, właściwe władze państwa członkowskiego podejmują decyzję o odwołaniu nie później niż w ciągu ~~15~~ 30 dni w przypadku naukowców i studentów będących obywatelami państw trzecich, którzy objęci są programami Unii obejmującymi środki w zakresie mobilności od daty złożenia odwołania.** [Popr. 53]
2. Jeśli informacje przedstawione na poparcie wniosku są niewystarczające, właściwe organy informują wnioskodawcę o wszelkich wymaganych dalszych informacjach i **w trakcie rejestracji wniosku** wyznaczają rozsądny termin na uzupełnienie wniosku. Bieg terminu, o którym mowa w ust. 1, zawieszają do czasu uzyskania przez organy wymaganych dodatkowych informacji. [Popr. 54]
3. Zainteresowany obywatel państwa trzeciego jest zawiadamiany o decyzji o ~~odmownym rozpatrzeniu wniosku o wydanie zezwolenia~~ **odmowie wydania zezwolenia** zgodnie z procedurami zawiadamiania przewidzianymi w odpowiednich przepisach krajowych. W zawiadomieniu informuje się o przysługującym trybie odwołania, sądzie lub organie krajowym, do którego zainteresowana osoba może złożyć odwołanie, oraz terminach na podjęcie działań, **a także przekazuje się wszystkie istotne informacje praktyczne, które ułatwiają korzystanie z przysługujących praw.** [Popr. 55]
4. W przypadku ~~odmownego rozpatrzenia wniosku~~ **odmowy wydania zezwolenia** lub cofnięcia zezwolenia wydanego zgodnie z niniejszą dyrektywą, zainteresowana osoba ma prawo do podjęcia środków prawnych przed organami danego państwa członkowskiego. [Popr. 56]

Artykuł 29a

Przyspieszona procedura wydawania dokumentów pobytowych lub wiz studentom, uczniom i naukowcom

Organ państwa członkowskiego odpowiedzialny za wjazd i pobyt studentów, uczniów lub naukowców będących obywatelami państw trzecich może zawrzeć porozumienie w sprawie przyspieszonej procedury przyjmowania obywateli państw trzecich, umożliwiającej wydawanie dokumentów pobytowych lub wiz na nazwisko danego obywatela państwa trzeciego, z instytucją szkolnictwa wyższego lub z uznaną w tym celu przez dane państwo członkowskie organizacją prowadzącą programy wymiany uczniów lub instytucją badawczą zatwierdzoną przez dane państwo członkowskie, zgodnie z jego krajowymi przepisami lub praktyką administracyjną. [Popr. 57]

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Artykuł 30

Przejrzystość i dostęp do informacji

Państwa członkowskie udostępniają **łatwo dostępne i zrozumiałe** informacje na temat warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich objętych niniejszą dyrektywą, w tym minimalnych wymaganych miesięcznych środków, praw, wszystkich dokumentów potwierdzających, jakie należy załączyć do wniosku, oraz stosowanych opłat. Państwa członkowskie udostępniają informacje na temat instytucji badawczych zatwierdzonych na mocy art. 8. **[Popr. 58]**

Artykuł 31

Opłaty

Państwa członkowskie mogą ~~pobierać od wnioskodawców opłaty~~ **wymagać uiszczenia opłat** za rozpatrzenie wniosku zgodnie z niniejszą dyrektywą. Wysokość takich opłat nie ~~zagroza realizacji~~ **może być nadmierna lub nieproporcjonalna w sposób utrudniający realizację** jej celów. **W przypadku gdy opłaty te uiszcza obywatel państwa trzeciego, powinien on mieć prawo do zwrotu uiszczonych kwot odpowiednio przez jednostkę przyjmującą lub rodzinę goszczącą.** **[Popr. 59]**

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 32

Punkty kontaktowe

1. Państwa członkowskie wyznaczają punkty kontaktowe odpowiedzialne za odbiór i przekazywanie informacji koniecznych do wdrożenia art. 26 i 27.
2. Państwa członkowskie zapewniają właściwą współpracę przy wymianie informacji, o których mowa w ust. 1.

2a. Państwa członkowskie ułatwiają przebieg procedury składania wniosku, umożliwiając obywatelom państw trzecich złożenie wniosku i przeprowadzenie procedury dotyczącej któregośkolwiek z państw członkowskich w ambasadzie lub konsulacie państwa członkowskiego najdogodniejszych dla wnioskodawcy. **[Popr. 60]**

Artykuł 33

Dane statystyczne

Co roku, a po raz pierwszy nie później niż dnia [...], państwa członkowskie – zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽¹⁾ – przekazują Komisji dane statystyczne o liczbie obywateli państw trzecich, którym udzielono zezwolenia. Ponadto, w zakresie, w jakim to możliwe, Komisji przekazywane są dane statystyczne o liczbie obywateli państw trzecich, którym w poprzednim roku kalendarzowym przedłużono ważność zezwoleń lub je cofnięto, ze wskazaniem ich obywatelstwa. W taki sam sposób przekazywane są dane statystyczne o przyjętych członkach rodziny naukowca.

Dane statystyczne, o których mowa w ust. 1, dotyczą okresów odniesienia o długości jednego roku kalendarzowego i są dostarczane Komisji w ciągu sześciu miesięcy od zakończenia roku odniesienia. Pierwszym rokiem odniesienia jest rok [...].

Artykuł 34

Sprawozdawczość

Okresowo, a po raz pierwszy [pięć lat od daty transpozycji niniejszej dyrektywy], Komisja ocenia stosowanie niniejszej dyrektywy oraz przedkłada sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie o stosowaniu niniejszej dyrektywy w państwach członkowskich i w stosownych przypadkach przedkłada propozycje zmian.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 862/2007 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lipca 2007 r. w sprawie statystyk Wspólnoty z zakresu migracji i ochrony międzynarodowej oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 311/76 w sprawie zestawienia statystyk dotyczących pracowników cudzoziemców (Dz.U. L 199 z 31.7.2007, s. 23).

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Artykuł 35

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzą w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej [dwa lata od dnia wejścia w życie]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Przepisy te zawierają także wskazanie, że w istniejących przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odniesienia do dyrektyw uchylonych niniejszą dyrektywą należy odczytywać jako odniesienia do niniejszej dyrektywy. Metody dokonywania takiego odniesienia i formułowania takiego wskazania określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty podstawowych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 36

Uchylenie

Dyrektywy 2005/71/WE oraz 2004/114/WE tracą moc ze skutkiem od [dnia następującego po dacie określonej w art. 35 ust. 1 akapit pierwszy niniejszej dyrektywy], bez uszczerbku dla zobowiązań państw członkowskich dotyczących terminów przeniesienia do prawa krajowego dyrektyw określonych w załączniku I część B.

Odesłanie do uchylonych dyrektyw należy odczytywać jako odesłanie do niniejszej dyrektywy, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 37

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 38

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący

W imieniu Rady

Przewodniczący

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

ZAŁĄCZNIK I

Część A

Uchylona dyrektywa i wykaz jej kolejnych zmian
(o których mowa w art. 36)

Dyrektywa 2004/114/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	(Dz.U. L 375 z 23.12.2004, s. 12)
Dyrektywa 2005/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady	(Dz.U. L 289 z 3.11.2005, s. 15)

Część B

Wykaz terminów transpozycji do prawa krajowego [i rozpoczęcia stosowania]
(o których mowa w art. 36)

Dyrektywa	Termin transpozycji	Data stosowania
2004/114/WE	12.1.2007	
2005/71/WE	12.10.2007	

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

ZAŁĄCZNIK II

TABELA KORELACJI

Dyrektywa 2004/114/WE	Dyrektywa 2005/71/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 1 lit. a)		art. 1 lit. a)
art. 1 lit. b)		—
—		art. 1 lit. b) i c)
art. 2 zdanie wprowadzające		art. 3 zdanie wprowadzające
art. 2 lit. a)		art. 3 lit. a)
art. 2 lit. b)		art. 3 lit. c)
art. 2 lit. c)		art. 3 lit. d)
art. 2 lit. d)		art. 3 lit. e)
—		art. 3 lit. f) i g)
art. 2 lit. e)		art. 3 lit. l)
art. 2 lit. f)		art. 3 lit. h)
art. 2 lit. g)		—
—		art. 3 lit. i)
—		art. 3 lit. m) – s)
art. 3 ust. 1		art. 2 ust. 1
art. 3 ust. 2		art. 2 ust. 2 lit. a) – e)
—		art. 2 ust. 2 lit. f) i g)
art. 4		art. 4
art. 5		art. 5 ust. 1
—		art. 5 ust. 2
art. 6 ust. 1		art. 6 lit. a) – e)
—		art. 6 lit. f)
art. 6 ust. 2		—
—		art. 7

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Dyrektywa 2004/114/WE	Dyrektywa 2005/71/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 7 ust. 1 zdanie wprowadzające		art. 10 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 7 ust. 1 lit. a)		art. 10 ust. 1 lit. a)
art. 7 ust. 1 lit. b) i c)		—
art. 7 ust. 1 lit. d)		art. 10 ust. 1 lit. b)
art. 7 ust. 2		art. 10 ust. 2
—		art. 10 ust. 3
art. 8		—
—		art. 11
art. 9 ust. 1 i 2		art. 12 ust. 1 i 2
art. 10 zdanie wprowadzające		art. 13 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 10 lit. a)		art. 13 ust. 1 lit. a)
art. 10 lit. b) i c)		—
—		art. 12 ust. 1 lit. b)
—		art. 12 ust. 2
art. 11 zdanie wprowadzające		art. 14 ust. 1 zdanie wprowadzające
art. 11 lit. a)		—
art. 11 lit. b)		art. 13 ust. 1 lit. a)
art. 11 lit. c)		art. 13 ust. 1 lit. b)
art. 11 lit. d)		art. 13 ust. 1 lit. c)
art. 12 – 15		—
—		art. 14, 15 i 16
art. 16 ust. 1		art. 20 ust. 1 zdanie wprowadzające
—		art. 20 ust. 1 lit. a) – c)
art. 16 ust. 2		art. 20 ust. 2
—		art. 21
art. 17 ust. 1 akapit pierwszy		art. 23 ust. 1

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Dyrektywa 2004/114/WE	Dyrektywa 2005/71/WE	Niniejsza dyrektywa
art. 17 ust. 1 akapit drugi		art. 23 ust. 2
art. 17 ust. 2		art. 23 ust. 3
art. 17 ust. 3		—
art. 17 ust. 4		art. 23 ust. 4
—		art. 15, 24, 25, 27
—		art. 17
art. 18 ust. 1		—
—		art. 29 ust. 1
art. 18 ust. 2, 3 i 4		art. 29 ust. 2, 3 i 4
art. 19		—
—		art. 30
art. 20		art. 31
—		art. 32 i 33
art. 21		art. 34
art. 22 – 25		—
—		art. 35, 36 i 37
art. 26		art. 38
—		załączniki I i II
	art. 1	—
	art. 2 zdanie wprowadzające	—
	art. 2 lit. a)	art. 3 lit. a)
	art. 2 lit. b)	art. 3 lit. i)
	art. 2 lit. c)	art. 3 lit. k)
	art. 2 lit. d)	art. 3 lit. b)
	art. 2 lit. e)	—
	art. 3 i 4	—
	art. 5	art. 8

Wtorek, 25 lutego 2014 r.

Dyrektywa 2004/114/WE	Dyrektywa 2005/71/WE	Niniejsza dyrektywa
	art. 6 ust. 1	art. 9 ust. 1
	—	art. 9 ust. 1 lit. a) – f)
	art. 6 ust. 2 lit. a)	art. 9 ust. 2 lit. a)
	art. 6 ust. 2 lit. a), b) i c)	—
	art. 6 ust. 3, 4 i 5	art. 9 ust. 3, 4 i 5
	art. 7	—
	art. 8	art. 16 ust. 1
	art. 9	—
	art. 10 ust. 1	art. 19 ust. 2 lit. a)
	—	art. 19 ust. 2 lit. b)
	art. 10 ust. 2	—
	art. 11 ust. 1 i 2	art. 22
	art. 12 zdanie wprowadzające	—
	art. 12 lit. a)	—
	art. 12 lit. b)	—
	art. 12 lit. c)	art. 21 ust. 1
	art. 12 lit. d)	—
	art. 12 lit. e)	—
	—	art. 21 ust. 2
	art. 13 ust. 1	art. 26 ust. 1
	art. 13 ust. 2	art. 26 ust. 1
	art. 13 ust. 3 i 5	art. 26 ust. 1
	art. 13 ust. 4	—
	—	art. 26 ust. 2, 3 i 4
	art. 14 – 21	—